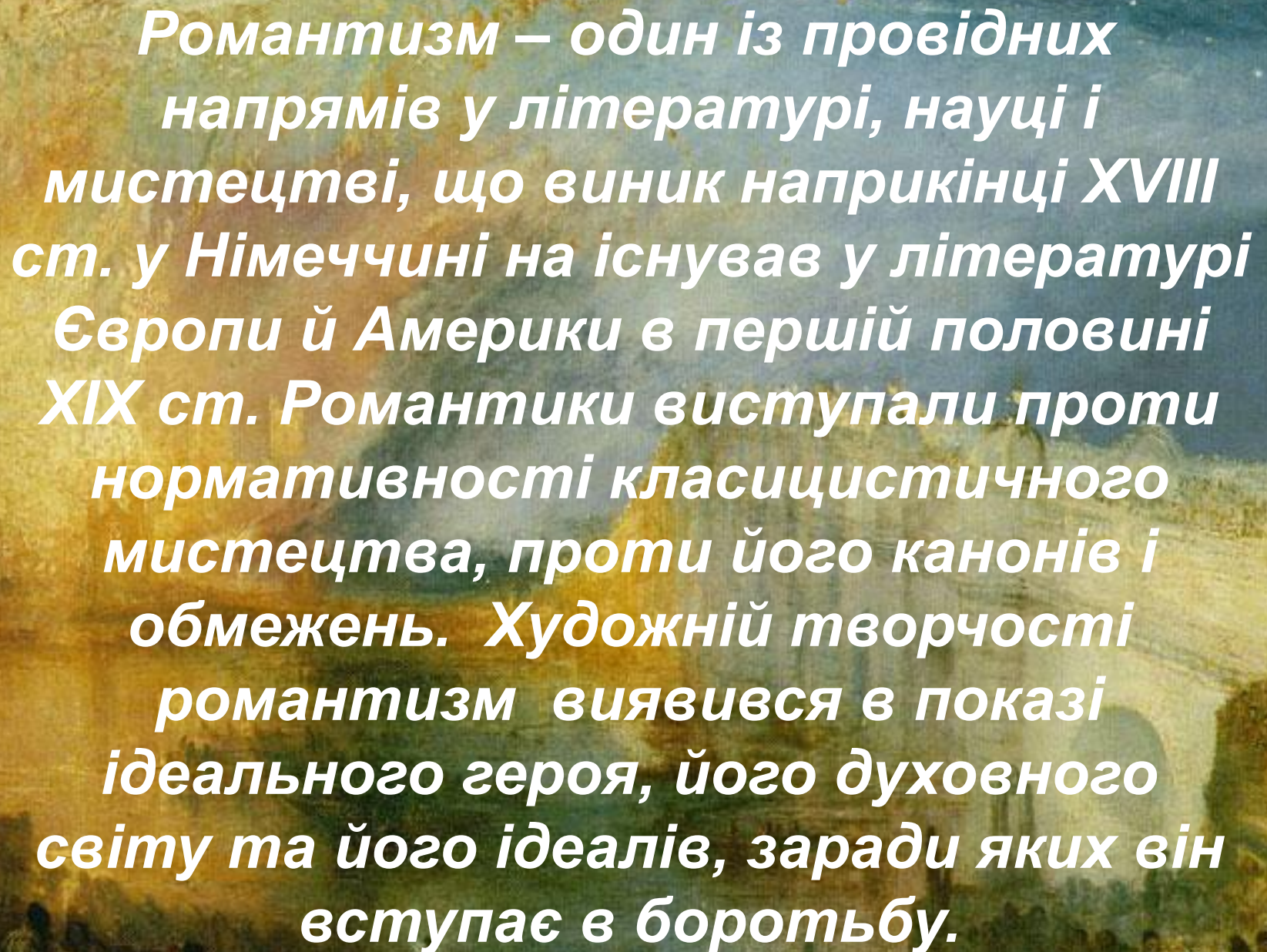

***Ідейно-художні
особливості
романтизму***

Романтизм – один із провідних напрямів у літературі, науці і мистецтві, що виник наприкінці XVIII ст. у Німеччині та існував у літературі Європи й Америки в першій половині XIX ст. Романтики виступали проти нормативності класицистичного мистецтва, проти його канонів і обмежень. Художній творчості романтизм виявився в показі ідеального героя, його духовного світу та його ідеалів, заради яких він вступає в боротьбу.

Основною рисою романтизму є трагічне двоєсвіття : герой усвідомлює недосконалість світу і людей, страждає від спілкування з ними і водночас бажає жити в цьому світі з ними недосконалими людьми, мріє бути ними зрозумілим і прийнятим.

Ознаки напряду:

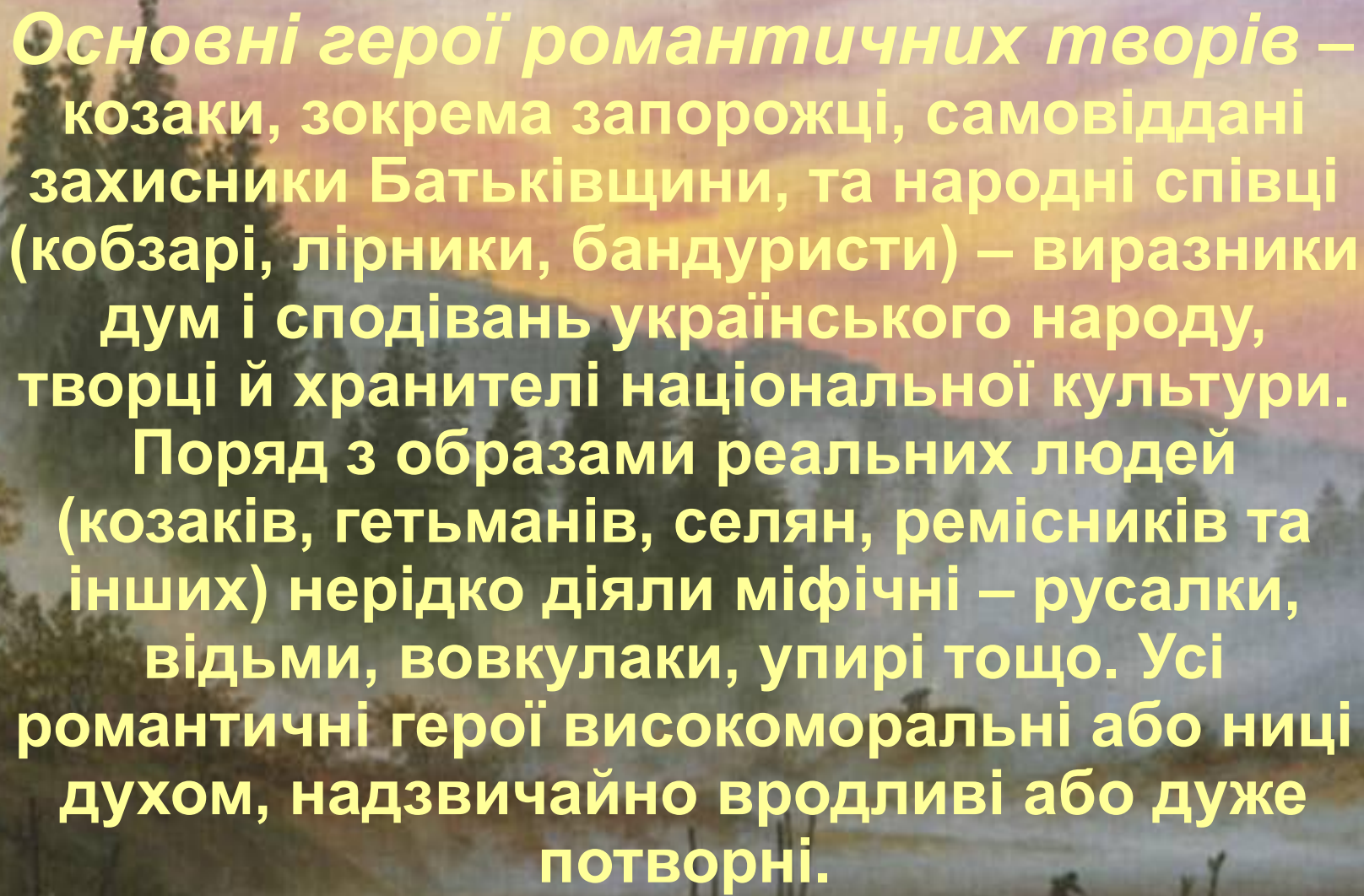
- зображення виняткових людей у незвичайних обставинах;
- показ непересічних подій, найчастіше трагічних (таємничі вбивства, викрадання, чаклування, зрада, розлука тощо);
- наявність фантастики (фантастичні події, казкові герої, чудодійні предмети, надприродні обставини та ситуації);
- домінанта суб'єктивного над об'єктивним, прагнення не відтворити, а перетворити дійсність, потяг до висунення на перший план виняткового (в характерах і обставинах);
- ідеалізація патріархальних відносин;
- ліричний герой перебуває в гармонії з природою і природним життям;
- велика роль в усіх родах літератури національно-історичної тематики.

Тематична спрямованість:

- історичне минуле України з її демократичним укладом, козацькою вольницею;
- звитяжна боротьба проти зовнішніх ворогів;
- викриття й засудження пороків суспільного ладу (захист скривдженого люду, вираження глибокого співчуття йому).

**Конфлікт – між
людиною
і
суспільством**

The background is a painting of a landscape. It shows a river or a body of water in the foreground, with a small boat and a person. The middle ground is filled with trees and foliage, and the background is a hazy, light-colored sky. The overall tone is soft and atmospheric.

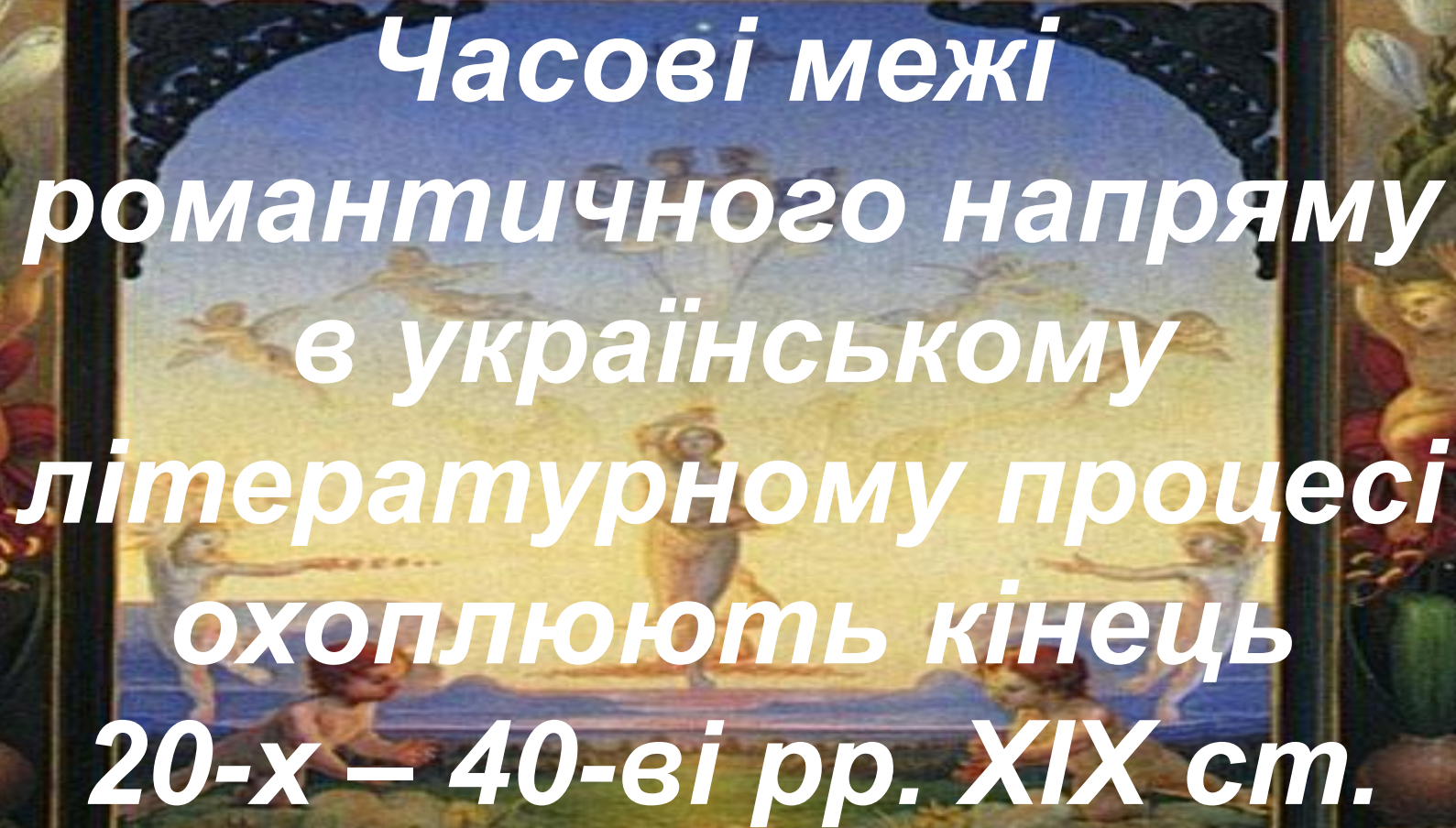
Основні герої романтичних творів – козаки, зокрема запорожці, самовіддані захисники Батьківщини, та народні співці (кобзарі, лірники, бандуристи) – виразники дум і сподівань українського народу, творці й хранителі національної культури. Поряд з образами реальних людей (козаків, гетьманів, селян, ремісників та інших) нерідко діяли міфічні – русалки, відьми, вовкулаки, упирі тощо. Усі романтичні герої високоморальні або ниці духом, надзвичайно вродливі або дуже потворні.

*Романтичні пейзажі також
незвичайні, нерідко страшні: дикі
гори, глибокі ущелини, страхітливі
хащі, безкраї пустелі, занедбані
кладовищ, розбурхане море,
розбійницький стан, циганський
табір, бушування стихій або
надприродна тиша*

Літературні роди – лірика та ліро-епос.

З фольклору в літературний вжиток були перенесені такі жанри, як піня, дума, думка, балада, легенда, казка, з інших літератур – поема, елегія, романс, мадригал тощо. Під впливом історичних пісень і дум романтики створили новий різновид поеми – історико-героїчну

**Часові межі
романтичного напрямку
в українському
літературному процесі
охоплюють кінець
20-х – 40-ві рр. XIX ст.**

***Харківська
школа
романтиків***

І. І. Срезневський.

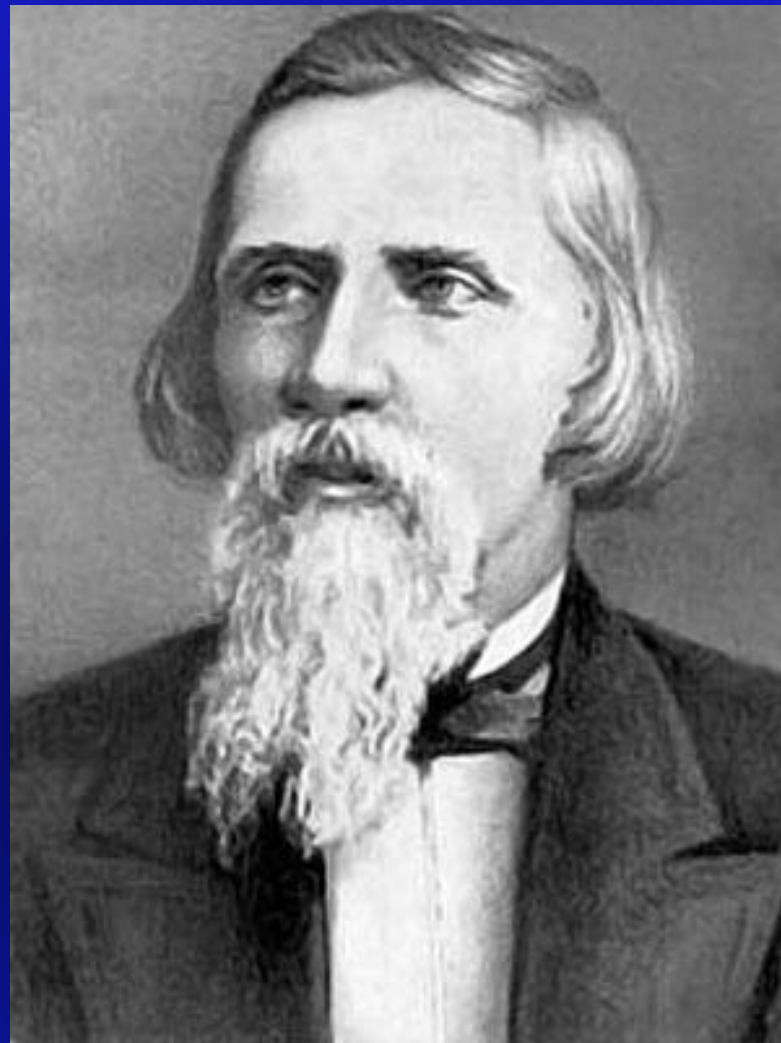
Михайло Петренко

Микола Костомаров

Петро Гулак-Артемовський

Левко Боровиковський

Амвросій Метлинський

Віктор Забіла

Євген Гребінка

О. Артамонов. Ранок на Дніпрі. 1995 р.

«Дивлюсь я на небо»

Б. Гмиря

3,53